

DÉLMAGYARORSZÁG

80. évfolyam, 235. szám
1990. szeptember 17. hétfő

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

Havi előfizetési díj: 101+20 forint
Ára 4,30 forint

Emberrablók Kuvaitban

A magyarok mehetnek — Baleset a pápai repülőtéren — Renault-t forintért — Jó testőr lehet belőlük — „Mondd, te kit választanál?”

Nincs az a — bármily, lélegzetelállító történeteket kitalálni képes — drámaíró, aki felvehetné maga teremtette izgalmak dolgában a versenyt az Öböl hol háttérben marad, hol nagyon is nyíltan fellépő politikaival. Csak az elmúlt hét vége történéseiből: a kuvaiti francia nagykövet rezidenciájáról elhúrolnak négy személyt az iraki katonák. Erre Párizsból kiutasítanak 11 iraki diplomatát (Rómából a katonai attasét), és négyezer francia katonát küldenek Szaúd-Arábiába. (Egyiptomból 15 ezret.) A Biztonsági Tanács tagjai egyhangúlag elítélik az iraki katonai fellépését. Az esetleges büntetősankciók közt említetik a légi embargó. Közben Baker és Kohl — utóbbi rációfóva a német kormány állítólagos szűkmarkúságára — megegyezik: Bonn 3,3 milliárd márkával járul hozzá az Irak elleni intézkedések költségeihez. Pedig akkor még nem tudhatták Bonnban, hogy vasárnap majd újabb 12 német állampolgárt hurcolnak el Kuvaitból ismeretlen helyre. vélhetően így védendő katonai objektumok közelébe.

A hét vége a magyar diplomácia történetébe is beiratkozik: Keresztes Sándor, hazánk első vatikáni nagykövete átadta a pápának megbízólevelét. Göncz Árpád USA-beli, Antall József olaszországi tárgyalásait nyilvánvalóan utólag lehet, majd értékük szerint megítélni.

Ellátási gondok

Megkezdődött az étolaj-felvásárlás, kevés és drága lesz a zöldség, néhány napon belül cukorhiánnyal számolhatunk, s rövidesen hiánycikk lesz többféle tüzelőanyag — ezeket a nem éppen biztató kilátásokat, és ezek okait részletezi az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium termékforgalomról szóló jelentése.

Az étolajat elsősorban Budapesten, Hajdú és Szabolcs megyében vásárolták, oly nagy mértékben, hogy a kereskedelem nem tudta kielégíteni az igényeket. Ezért a kormány az úgynevezett intervenciók alapján több mint 100 ezer liter napraforgóolajat bocsátott a kereskedelem rendelkezésére, remélve, hogy ezzel az idő-

szakos keresletnövekedést ki tudják elégíteni.

A várható hiány enyhítésére 20 ezer tonna cukor tökéletes importból való beszerzéséről döntött a kormány. Ám, mivel az ipar is jelentős cukorfelhasználó, a minisztérium intézkedik, hogy a lakosság ellátása elsősorban kapjon az ipari felhasználókkal szemben.

A szilárd tüzelőanyagokból — szénből és brikettből — a háztartások pincéiben és a tüzelőtelepeken egyaránt kevesebb van, mint tavaly ilyenkor volt, s

emiatt a minisztérium nem tekinti biztosítottak a téli tüzelőellátást. A problémák gyökerét abban látják, hogy a Tüzip vállalatok nem érdekeltek a készleteik feltöltésében, a nagyobb mértékű beszerzésében, pénzügyi gondjaik miatt forgóeszközöket elsősorban más, nagyobb hasznot hajtó termékekre kötik le. A minisztérium szerint, a Tüzipnek a tüzelőanyag-vásárlásra kedvező kamatozású hitelekkel kellene kapniuk ahhoz, hogy az ellátás javuljon.

Moszkvai tüntetés

1917 óta a legnagyobb

A moszkvai rendőrség becslése szerint több mint 70 ezer ember tüntetett vasárnap Moszkva központjában a Rizskov-kormány ellen és a radikális gazdasági reformokért. A tömeg a Gorkij parkból indult el és a Kreml közvetlen közelében lévő Manyézs előtti térig vonult Nyikolaj Rizskovot bíráló és Borisz Jelcint, az orosz parlament elnökét elvető táblákkal. A rendőrség szóvivője „nyugodt, normá-

lis légkörűnek” minősítette a megmozdulást.

Moszkvában ez volt a legnagyobb méretű ellenzéki megmozdulás 1917 óta. A tüntetést a főbb ellenzéki csoportok szervezték, hogy követeljék a kormány távozását és a piacgazdálkodásra való áttérést. A hatóságok a megmozdulást engedélyezték, s azt támogatta Gavriil Popov moszkvai tanácselnök is.

(Az összeállítás a 2. oldalon folytatódik.)

A rendelet elavult, felejtjük el

Lenin körút az előszobában

Néhány hét múlva könnyen előfordulhat, hogy az idegen még térképpel a kezében is eltévedhet Szegeden. No, nem földrajzi ismeretei lesznek hiányosak, hanem a szegedi utcanevtáblák egy tucatja cserélődik ki, a térkép viszont minden bizonnyal, egy ideig még marad a régi. Az augusztusi utcakeresztelők, pontosabban visszakeresztelők vb-határozat ugyanis október 1-jén életbe lép.

— Mikor láthatjuk az új utcanevtáblákat? — érdeklődtünk a városrendszervezők vezetőjénél, Serege Jánosnál.

— Már készítik a Bonyhádi Zománcipari Művekben a közel háromszáz új táblát. Ha minden rendben megy, szeptember utolsó napjaiban fel is szereljük.

— Mibe kerül a keresztelők?

— Egy tábla háromszáz forint, kettő a kihelyezés munkadíja. Ötszázszor háromszáz, az annyi mint százötvenezer.

— Egy rendelet kimondja, két esztendeig a régi utcaneveket is fenn kell hagyni!

— Ettől valószínűleg most eltekintünk. A rendelet még akkor született, amikor nem volt tömeges az utcák átkeztelése. Képzeld el, mi csoda pusztítás lenne most új lyukakat fúrni, elcsúfítani a homlokzatokat, majd két év múlva újból fúrni-faragni. Úgy döntöttünk, a régi helyére egyszerűen felcsavarozzuk az újat.

— Mi lesz a leszedett táblák sorsa?

— Egyelőre raktárba kerülnek...

— Tavaly szögesdrótot árultak szuvenirként. Az utcanevtáblákra is akadna vevő.

— Nem is rossz ötlet. Gondoltunk már mi is arra, hogy a régi szegedi zászlókat jelképes összegért eladjuk. Miért is ne kínálhatnánk fel a névtáblákat? Biztosan akadna gyűjtő, aki kiszögelné az előszobában.

Sok apró gonddal jár egy lakcímváltozás, még akkor is, ha ki sem mozdul az ember az otthonából. Mikor, hol írják majd át a személyi igazolványokban a névváltozást? — érdeklődtünk a városi tanács ügyfélszolgálati irodájában:

— Október 1-jétől minden bizonnyal be kell majd sétálniuk az érintetteknek a népszerű-nyilvánított csoportunkhoz. Valószínű, arra nem lesz elegendő energiánk, hogy helyükbe menjünk az ügyfeleknek.

— Sok az idős ember, aki nehezen mozog...

— A családfő összegyűjtheti az igazolványokat, mi pedig átvezetjük az új utcanevet.

Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen. Így azután nem csoda, ha a rendszer-váltás is pénzbe kerül. Hogy mennyibe? Azt nehéz lenne megmondani. A megváltozott nevű utcákban működő hivataloknak, vállalatoknak ugyanis előbb-utóbb új bélyegzőt, borítékot, névjegykártyákat kell majd nyomtatni. Ahol érdeklődünk, legtöbbször azt a választ kaptuk, még nem is gondolkodtak ezen. Minden bizonnyal elhasználták majd a készleten lévő nyomtatványokat, s csak utána jöhetnek az újak. Igaz, olcsóbb megoldás is létezik. A napokban magam is kaptam olyan levelet, amelynek a borítékján áthúzták a régit, s kézzel odaírták alá az új nevet.

Hiába no, gyorsan változik a világ, már a nyomda-gepek sem képesek követni...

Rafai Gábor

Az első autószalon

A Budesheim-Renault „zöld ága”

Néhány hónap alatt nőtt ki a földből a Budesheim-Csomiepi Autókereskedelmi Kft. Renault-szalona a Dorozsmai úton. Gyorsan, mégis a tervezettnél néhány nappal lassabban. A szombat délutáni ünnepélyes aktus időpontját már korábban kitűzték, csúszni nem lehetett, hiszen egy egész autóbusznyi német vendég, üzletember is érkezett Szegedre. Pénteken még nemigen talált fényképezőnivalót kolléganóm, tegnapelőtt azonban már semmi akadály nem volt a „zöld ágak”.

A kedélyes hangulatú Budesheim úr jelenlétével inkább családi ünnepséghez, mint szakmai megnyitóhoz hasonló esemény után néhány héttel — nappal — a vásárlóközönség előtt is megnyílnak a kapuk, a fotocellás ajtók.

A szalon, a kft. rövid története a januári előtárgyalásokkal kezdődött, a társasági szerződést júniusban írták alá. Ekkor indult — igaz, már gőzerő-

vel — az építkezés. A 32 millió forintos alaptőke 50 százalékát adta a Renault Autohaus Budesheim. A Csomiepi 15 millió forintos épületaportján kívül a Hódsped tagja még a kft.-nek, egymillióval.

A német fél többek között gépeket, szervizberendezéseket — Szeged legkorszerűbb autósosója nyílik meg hamarosan a Dorozsmai úton —, autók, alkatrészeket hozott a házasságba. Az utóbbiból éppen 45 ezer nyugatnémet márka értékben. Ezeknek a cégbíróság igénye szerinti lajstromozása nem kis feladat volt az elmúlt napokban.

Igazi Renault-márkaszerelvben is gondolkodnak az alapítók, a szereplők hosszabb időt töltöttek az autógyárban. Egyébként minden alkalmazottat pályázat útján vettek fel, s bőven volt kikből válogatni. A szalon a használt és új autók, alkatrészek árusítása mellett autókölcsönzéssel is foglalkozik majd, s tervezik a sérült nyugatnémet autók hazaszállítását.

Somogyi Károlyné felvétele

Szerteágazó tevékenységűkhöz az E5-ös út melletti, iparvágánnyal is ellátott Csomiepi-telepnél jobbat aligha találhattak volna.

Lesz tehát egy bolt, ahová bemegy a szegedi polgár, és vehet magának egy Renault-t, forintért. Ez utóbbi nagy szó, még akkor is, ha a Kereskedelmi Minisztérium engedélye úgy szól, hogy a magyar ellentételt a kft.-nek kell megtalálnia. Mint Volker Orth úrtól, a Ma-

gyarországra költözött ügyvezető igazgatótól megtudtam, már jegyben is járnak egy hazai céggel, nevet azonban csak a szerződés után mondhat. Az arról sem beszélt szívesen, hiszen éppen ez idő tájt várhatók jogszabályváltozások a vámmal kapcsolatban. Az mindenestire biztató, hogy közvetlenül a gyártótól tudnak szállítani, s erre a Renault menedzsereinek múlt heti, szegedi látogatása is biztosíték.

(Kovács)

Hirdessen
a jugoszláv sajtóban
forintért!

Hirdetésfelvétel a szabadkai Magyar Szóba és az Újvidéki Dnevnike
és minden jugoszláv sajtótermékbe, televízióba, rádióba
Szegeden, a Dugonics tér 12. sz. alatt
a Mediátor Irodában. Telefon 24-326